

L I S T E K.

Josip Stritar je praznoval — čil, zdrav in vesel — 4. decembra m. l. na Dunaju svojo šestdesetletnico. Komerz akad. društva »Slovenije« je bil — na izrečno željo Stritarjevo — sicer le prav skromen, vendar pa lep in iskren. Udeležilo se ga je tudi nekaj starejših Slovencev: profesorjev, poslancev in drugih dostojanstvenikov in tudi dam. S krasnim govorom je napil slavljencu dvorni svetnik Fr. Šuklje. Razen od domačih uredništev je dobil Stritar tudi od drugod mnogo brzozavnih čestitk. »Slov. Narod« pa je objavil v 281. in 282. številki jako simpatičen članek o Josipu Stritarju kot človeku. Govekarjev članek je ob enem nekak komentar h koncu Stritarjevih »Dunajskih pisem« (»Lj. Zv.« 1895/96) in pa dokaz, da naš slavni pisatelj in bistrovidi in tenkočutni kritik ni, niti ni bil nasprotnik modernim pojavom mladega našega pisateljskega naraščaja. To potrjuje z nova tudi slavljenceva pesem-prigodnica, zložena »Sloveniji«.

Aškerc — častni član »Triglava«. V slavnostni seji 5. decembra m. l. je imenoval »Triglav« Aškercu za svojega častnega člana. Ni namen tem vrsticam, beležiti podrobnosti pri omenjeni seji in sledečem slavnostnem komerzu, katerega so se graški Slovani v ogromnem številu udeležili, dasi bi bilo mnogo zanimivega in vzpodbudnega poročati. A odkrito povemo, da nas iskreno veseli ta novi pojav akademiške mladine — Aškerc je že dalje časa tudi častni član »Slovenije« — ker nam dokazuje, da Aškerc, »par excellence« »Zvonov« pesnik, ni le že sedaj naš ponos, ampak je tudi pesnik — prihodnosti. — Iz istih akademiških krogov se nam poroča, kako se v Srbih in Čehih za našega pesnika zanimajo, ga prevajajo na svoj jezik, in da se prireja o njem celo nemški »essay«. — Izmed mnogih h komerzu došlih telegramov omenimo samo »Slovenijine« brzozavke, čestitajoče Triglavanom na njih slavnosti kot »najboljšem odgovoru na vse napade na enega prvih slovenskih svečnikov«.

Povesti dr. Ivana Tavčarja, ki izidejo v petih ali šestih zvezkih (po 20 tiskovnih pol), je izšel — še o pravem času za božičnico — prvi zvezek. V Ljubljani. 1896. Založil pisatelj. Tiskala Ig. pl. Kleinmayr & Fedl. Bamberg Str. 354. Nevezan zvezek stane 1 gld. 20 kr., v platno vezan 1 gld. 50 kr., elegantno vezan 2 gld. 10 kr. — Obsirnejšo študijo o Tavčarjevih povestih si moramo seveda prihraniti za poznejši čas, ko bode dovršena napovedana in ravnokar začeta zbirka. Prepričani pa smo, da po njih ne seže sama naša štivoželjna mladina, ki izvestno najde slastnega užitka v Tavčarjevem pripovedovanju, včasih romantičnem, včasih zopet realističnem in z bok tega toli specifičnem — ampak tudi starejši prijatelji slovenske beletristike, ki so se »z otroki Tavčarjevega duha« že prej seznanili, takoj ko so se rodili po raznih slovenskih listih. Seveda bodo sedaj ogledovali te stare znance in jih prebirali s celo drugačnim čuvstvom, nego so jih pred dvajsetimi in več leti; saj je gotovo tudi gospod pisatelj z drugimi občutki »zbral okrog sebe otroke svojega duha«, nego jih je je spočel. Naravno, doba devetindvajsetih let v življenju poedinca sploh ni — majhna, mi Slovenci smo pa v tem času še posebno hitro živeli. —